

Sygn. akt IV CZ 14/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. Z.

przeciwko H. K., J. K. i J. K.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 maja 2015 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 27 stycznia 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił jako niedopuszczalną skargę kasacyjną powoda A. Z. od wyroku tego Sądu z dnia 16 września 2014 r., którym oddalona została jego apelacja od wyroku Sądu Rejonowego w K., oddalającego powództwo o wydanie części bliżej w pozwie opisanej nieruchomości. Sąd ustalił, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie osiąga progu kwotowego przewidzianego w art. 398² § 1 k.p.c., gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia nie może przekraczać wartości przedmiotu sporu, którą powód oznaczył na kwotę 3.000 zł, a w sprawie nie doszło do rozszerzenia powództwa.

W zażaleniu powód zarzucił, iż Sąd błędnie uznał, że skarga jest niedopuszczalna w sytuacji, w której wartość przedmiotu sporu powód „szacuje obecnie” na kwotę 60.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Powód w pozwie oznaczył wartość przedmiotu sporu na kwotę 3.000 zł, która nie podlegała badaniu w dalszym toku postępowania i pozostała wiążąca. Wartość przedmiotu sporu stanowi podstawę ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia w apelacji, a następnie w skardze kasacyjnej. Zgodnie z art. 368 § 2 k.p.c., w sprawach o prawa majątkowe wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji, jak również w skardze kasacyjnej (art. 398²¹ k.p.c.) może być oznaczona na kwotę wyższą niż wartości przedmiotu sporu wówczas, gdy powód rozszerzył powództwo lub sąd orzekł ponad żądanie.

Skarżący nie wykazał, aby sytuacja taka wystąpiła w sprawie. W kategoriach oczywistego nieporozumienia należy potraktować pogląd skarżącego, jakoby rozszerzenie powództwa mogło nastąpić poprzez oznaczenie w skardze „nowej” wartości przedmiotu sporu na kwotę, „która dopuszcza wniesienie skargi”, uzupełniony twierdzeniem, że „ma prawo rozszerzać powództwo do czasu merytorycznego zakończenia sprawy”. Powód oczywiście błędnie rozumie pojęcie „rozszerzenia powództwa” i równie błędnie twierdzi, że jest ono dopuszczalne

w skardze kasacyjnej, a zatem po prawomocnym zakończeniu sprawy. Rozszerzenie powództwa polega na rozszerzeniu żądania pozwu bądź wystąpieniu z nowym roszczeniem i może nastąpić jedynie w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, i tylko wyjątkowo przed sądem drugiej instancji (art. 383 w zw. z art. 193 k.p.c.).

Sąd Okręgowy trafnie uznał, że wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej nie była w niniejszej sprawie wyższa od wartości przedmiotu sporu, co uzasadniało odrzucenie skargi kasacyjnej jako niedopuszczalnej na podstawie art. 398² § 1 k.p.c. w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c., a tym samym uzasadniało oddalenie zażalenia przez Sąd Najwyższy, stosownie do art. 394¹ § 3 w zw. art. 398¹⁴ k.p.c.